

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3043/2021
09.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Оливера Маричић, адвокат из ..., против туженог Холдинг корпорација „Крушик“ а.д. Ваљево, чији је пуномоћник Никола Урошевић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и преображаја радног односа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2346/21 од 16.06.2021. године, у седници одржаној 09.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2346/21 од 16.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 34/21 од 01.04.2021. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев па је поништено решење туженог бр. .. од 29.11.2019. године, којим је тужиоцу отказан Уговор о раду бр. .. од 01.01.2017. године, и утврђено да је тужилац у радном односу на неодређено време код туженог почев од 01.11.2017. године, што је тужени дужан да призна и трпи. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 138.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2346/21 од 16.06.2021. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нема пропуста у примени одредаба ЗПП, при чему другостепена пресуда садржи оцену битних жалбених навода који су од одлучног значаја. Нема ни битне повреде из члана 374. став 1. у вези са чланом 8. ЗПП на коју се указује у ревизији, с обзиром да се правило о оцени доказа примењује само у ситуацији када се другостепена одлука доноси после расправе одржане пред тим судом. Није релевантно ревизијско указивање на постојање битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, јер ова битна повреда одредаба парничног поступка, у смислу члана 407. став 1. Закона о парничном поступку, није дозвољен ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је радио у „Крушик акумулатори“ од 1986. године, па је ангажован и радио је код туженог у периоду од 22.10.2015. године до 30.11.2019. године, на основу више закључених уговора о раду на одређено време и анекса уговора о раду. У уговорима о раду закљученим на одређено време за период од 22.10.2015. године до 30.06.2017. године, наведено је да тужилац обавља послове „...“ (уговори од 22.10.2015. године, 31.12.2015. године, 29.02.2016. године, 01.05.2016. године, 01.09.2016. године, 01.11.2016. године и од 01.01.2107. године). Анексом уговора о раду од 01.07.2017. године извршена је измена уговора о раду од 01.01.2017. године и наведено је да тужилац обавља послове „...“ од 01.07.2017. године, на којим пословима је био до 31.12.2017. године (анекс уговора о раду од 01.09.2017. године), да је у периоду од 01.01.2018. године до 30.06.2018. године такође радио на пословима „...“, због реализације пројекта по Уговору бр. ../16 (анекси уговора о раду од 25.12.2017. године, 20.03.2018. године и од 01.05.2018. године), да је у периоду од 01.07.2018. године до 31.08.2018. године радио на пословима „...“ (на основу анекса уговора о раду од 25.06.2018. године), да је у периоду од 01.09.2018. године до 18.11.2018. године радио на пословима „...“, због реализације пројекта по Уговору бр. ../16 (на основу анекса уговора о раду од 29.08.2018. године, 20.12.2018. године, 17.04.2019. године и 26.08.2019. године), да је анексом уговора о раду од 18.11.2019. године тужиоцу рад на одређено време продужен до 30.11.2019. године и наведено је да тужилац обавља послове „...“. Оспореним решењем туженог од 29.11.2019. године тужиоцу је престао радни однос са 30.11.2019. године, због истека рока на који је заснован радни однос уговором о раду од 01.01.2017. године. Наведени послови су предвиђени систематизацијом код туженог (сектор производња) и за све наведене послове предвиђен је II степен стручне спреме.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је решење туженог од 29.11.2019. године незаконито, због чега је поништено и утврђено да је тужилац код туженог засновао радни однос на неодређено време на основу члана 37. Закона о раду.

По оцени Врховног касационог суда нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 37. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05, ... 75/14), прописано је да уговор о раду може да се закључи на одређено време, за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих

потреба (став 1), послодавац може закључити један или више уговора о раду из става 1. овог члана на основу којих се радни однос са истим запосленим заснива за период који са прекидима или без прекида не може бити дужи од 24 месеца (став 2), ако је уговор о раду на одређено време закључен супротно одредбама овог закона или ако запослени остане да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за које је уговор закључен, сматра се да је радни однос заснован на неодређено време (став 6).

Сагласно наведеном, за примену цитираних законских одредаба потребно је имати у виду да се више закључених уговора о раду на одређено време (сукцесивни уговори) имају сматрати једним уговором. Ако запослени ради на пословима (чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба у смислу цитиране одредбе члана 37. став 1. Закона о раду), укупно трајање рада по више уговора не може бити дуже од 24 месеца. За преображај радног односа је довољно да запослени ради још пет радних дана по истеку 2 године (24 месеца) као у конкретном случају.

У конкретном случају тужилац је у периоду од 22.10.2015. године до 31.12.2017. године закључивао више уговора о раду на одређено време и анекса уговора о раду, а у питању је период од преко две године непрекидног рада, плус 5 радних дана у коме је тужилац обављао послове „...“ (у периоду од 22.10.2015. године до 30.06.2017. године) и на радном месту „...“ (у периоду од 01.07.2017. године до 31.12.2017. године), као и да је тек почев од 01.01.2018. године до 30.06.2018. године (на основу закључених анекса радио на пословима „...“) и од 01.09.2018. године до 18.11.2019. године (на основу закључених анекса радио на пословима „...“) наведене анексе закључивао због потребе реализације пројекта по Уговору бр. ../16. Имајући у виду наведено, правилан је закључак нижестепених судова да је, у смислу одредбе члана 37. став 1. и 6. Закона о раду, дошло до преображаја радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време, због чега је усвојен тужбени захтев (како је то опредељено тужбеним захтевом). Стога су неосновани ревизијски наводи туженог којима се указује на погрешну примену материјалног права.

Ревизијски наводи да је тужилац засновао радни однос на одређено услед повећаног обима посла и реализације пројекта туженог по уговору ../16, у смислу одредбе члана 37. став. 3. тачка 3. Закона о раду су ирелевантни. По оцени Врховног касационог суда наведена оклоност нема значаја, зато што је до преображаја радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време дошло истеком 24 месеца рада тужиоца (22.10.2017. године), дакле пре него што је тужилац закључио анекс уговора о раду од 01.01.2018. године, који је закључен због потребе реализације пројекта по Уговору бр. ../16.

Како су нижестепени судови утврдили да је тужиоцу радни однос прерастао у радни однос на неодређено време почев од 01.11.2017. године (у складу са тужбеним захтевом), а тужилац тражио да се поништи спорно решење туженог од 29.11.2019. године, то с обзиром да је тужиоцу незаконито престао радни однос код туженог, правилна је побијана одлука и у делу за поништај решења којим је тужиоцу отказан уговор о раду.

Супротно наводима ревизије, по оцени Врховног касационог суда правилан је закључак нижестепених судова да је тужба поднета благовремено у смислу одредбе члана 195. Закона о раду, будући да је решење о престанку радног односа донето 29.11.2019. године, а тужба је суду поднета 28.01.2020. године, дакле у року од 60 дана.

Како се осталим наводима ревизије оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може изјавити према члану 407. став 2. ЗПП, то је применом члана 414. ЗПП, Врховни касациони суд одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**